

Amikor az a szürkeruhás

Amikor az a szürkeruhás
szürkehajú és szürkearcú
manó átvett, már a kapún túl,
mely lezárult pár évre mögöttem,
még mindig vidám voltam módfelett,
vidám bár álmos (rég nem aludtam),
vidám mert ismét igazi dolgok
részese lettem, két komoly úr
vett közre az éjszínű kocsiban mely
kifejezetten énniattam
gördült át a decemberi hidon,
vidám mert kiabáltam az utcán,
hogy értesítsék ezt meg amazt,
vidám mert véltem kirándulásnak
azt az utat, de vidám azért is,
mert ilyen szürke, ilyen kicsi bácsit
még sose láttam, ő azonban
nem volt vidám, megnyugtatóan
únta a banánt, unatkozva
írta alá az átvételi
elismervényt és unatkozva
forgatta ki hét zsebemet
és fapofával kobozott el
zsebkendőt bicskát kulcsokat
majd egykedvűn elkérte övem
és megvizsgálta saját szemüleg
hogy nem madzagra jár-e gatyám
majd közönyében ásítózva
végigtapintott és már szinte
szundikálva elkérte cipőm
vigan leffegő madzagait –
„Igy nem tudok járni” – megvonta a vállát.
Balkézzel tartva a nadrágomat
még mindig hetykén, az érdekes
helyzettől lenyüggözve, gúnyos
meghajlással nyújtottam át
jobb kezemmel a pertliket.
„Mire jó ez? Úgyse kívánom
felkötni magam” – biztosítottam
vigan. „Nem? – kérdezte – Miért nem?”
Fakó arcában semmi gúny.

És ekkor utolért a félelem.

Négysorosok

A TERMÉSZETRŐL, IRIGYEN

*Viharozva is szenttelen-nyugodt,
tisztán önmaga, semmivel se több,
tárgyilagos, mint magába-csukott
frigid szépasszony a tükör előtt.*

A SZERENCSÉRŐL, FÉLTÉKENYEN

*A füstben elakad a szó.
Olcson lefektethette bárki.
Nem győzők e kurvára várni
kocsmánkban, hol a csapos besugó.*

AZ AMNESZTIÁRÓL, TÁRGYILAGOSAN

*A közös remények korának vége.
Kitárul a világ,
s a rég-várt kapun át
kilépünk sorra a külön reménybe.*

A HŰSÉGRŐL, METAFORIKUSAN

*Vedd példának a madarat:
olyan szabad, hogy visszazáll.
Ki messze megy, az itt marad.
Ki itt maradt, az messze jár.*

A MEGALKUVÁSRÓL, MEGALKUVÓN

*Húnyt szemmel csókolom szemed,
hogy ne lássuk megalkuvásunk,
egyáltalán semmit se lássunk,
s elfogadjuk a percekét.*

AZ ESÉLYEKRŐL, BIZAKODÓN

*Aki játszani szeret, annak
tudni kell nyerni, veszteni.
A horgászoknak s a halaknak
egyformák az esélyei.*